

Forst. t. L. om Fiskeriet i Danmark.

fremdeles forbeholdes de Omboede (§ 45), Aalevaad ganske forbydes i dem (§ 46), og der gives Afstandsbestemmelser for Brugen af Bundgarn m. m., saa maatte Ordningen kunne betragtes tilstrækkelig gennemført og betrygget, uden at man havde nødig at ty til Vedtægt og Fiskerifoged; man behøvede jo Fiskeinspektør, Assistenten og Roerkarle. Men dette er ikke Tilfældet; man vilde endnu være langt fra at kunne tilfredsstille de Krav, som disse forskellige Fiskevands Egenstaber stille, og som kunne vise sig ved næsten ethvert af de nysnævnte almindelige Bud. Vel maa det være den første Forordning til Vedtægten, at den holder sig indenfor Lovens Grænser; men der kan jo heller ikke være Noget til Ginder for, at Vedtægten i alle Tilfælde, hvor Loven har villet forbyde, gaar endnu strengere tilværks og f. Ex. fastsætter større Maskevædder for Garnene, end det ved Loven bestemte Minimum, naar det er de Interessere med al Rimelighed stemmende Ønske; men at der derhos ofte vil foresælde Tilfælde, hvorfor ingen Regel kan udledes af Loven, medens det kan ligge i den særlige Interesse at saa saadant fastsat, vil være indlysende for Enhver, der er fortrolig med disse Forhold, og yderligere finde Betræktelse i det Efterfølgende. Derjom det imidlertid er bragt dertil, at Vedtægterne kunne affattes i Korthed, saa er allerede det en stor Fordel.

I Paragrafens 1ste Stykke har Udvalget i Hovedtræk angivet de Retninger, hvori Vedtægterne skulle indeholde Bestemmelser, og naar hertil søges, at Kap. 3, Simfjorden, staar som et vejledende Forbillede, vil det være overskudigt nærmere at begrunde Nødvendigheden af, at Vedtægten giver Bestemmelser i hver af de anførte Retninger. Men Udvalget, som imidlertid har gjort sig størst Umage for at opstille alle de Punkter, hvorunder ethvert beregneligt Tilfælde kan henses, kan ikke svare for de uberegnelige, som først kunne komme for Dagen, naar man ser det Omraade, som skal reguleres, og der maa ganske vist kunne møde saadanne, som ikke kunne klassificeres under nogen af de anførte Poster. I det vi derfor ei alene bestemt tør paasta at have faaet Alt med, saa er det nødvendigt, at vi henlede Opmærksomheden derpaa, med Tilføje, at hvis der skulde møde et Tilfælde, som ikke er omtalt, saa er det ingenlunde Meningen, at dets Ordning dermed skulde være udelukket fra Vedtægten; tværtimod bør det medtages og med Indenrigsministeriets Samtykke afgjøres efter Fiskerilovens almindelige Grundsætninger. Naaget man nu efter det Anførte ikke billigt af os kan fordrø, og det heller ikke vil være muligt, at give udtømmende Regler for Udarbejdelsen af en Vedtægt, skulle vi dog ikke undlade til Oplysning af denne Paragrafens Forskrift derom at hensætte følgende Bemærkninger om, hvad der maa lægges Vægt paa:

1. Vedtægtens Omraade, saaledes at det nøjagtig angives, hvad der medtages, naar den skal angaa et samlet Fiskevand.
2. Ethvert Fiskevands geografiske Udstrækning, saaledes at Grænsen angives paa den ene Side mellem Ryst og Fjordfiskeri, paa den anden mellem dette og Fiskeriet i eventuelt udmundende Ferskvandsløb.
3. Optagelsen af et Kort over det paagjældende Fiskevand (hvortil fotograferede Forstørrelser af Generalfstabens Kort ville være det billigste at erholde), som nøjagtig angiver dets Grænser, Dybder samt Bundens Beskaffenhed m. m. — alt efter foretagne Undersøgelser. Saadant Kort bør følge Vedtægten.
4. Afgjørelsen af, hvor faste Redstaber maa anbringes, derunder de Indskrænkninger, de maa lide paa Grund af Sejladsen.
5. Tidindskrænkninger i Henseende til Fangst af de forskellige Fiskearter, samt i Forbindelse hermed de dertil anvendte Redstaber.
6. Modifikationer af Maskevæddestemmelserne og eventuelt Regler for andre Fiskeredstaberets Indretning.
7. Fredning af visse Fiskearter, navnlig naar Naer udmunde i Fiskevandet, i hvilket Tilfælde selvfølgelig Tiden ikke sættes kortere i § 58 bestemt.
8. Bestemmelser for Havfiskeres Afgang til at fange Aagn (Øs).
9. Regler for de iøvrigt tilladte Fiskeredstaberets Brug; Afstandsbestemmelser for de Løse Redstaber.
10. Regler for god Ordens Overholdelse, som maaske kunne være gavnlige af lokale Grunde, udover hvad Fiskeriloven bestemmer.

Det er ofte Tilfældet, at der i de Bunde, som høre under nærværende Kapitel, udmunder Naer, hvorved Fjordfiskeriets Karakter mer eller mindre forandres, efter det udmundende Løbs Størrelse og Fiskerigdom. Ferskvandsfiskene søge ud i Fjorden, hvor Vandet er brakt, og naar Forholdene iøvrigt ere gunstige, stedes visse Arter af dem gjerne der for at yngle. — Denne Omstændighed har givet Anledning til Paragrafens 2det Stykke, hvorefter de i § 58 givne Fredningsbestemmelser udvides til at gjælde ogsaa paa den Slags Fjorde; der er her ligesaamegen Grund til at værne om Ferskvandsfiskene som i dens egentlige Hjem.

Paragrafens 3die og sidste Stykke anbefaler under Navn af Fiskerifoged Oprettelsen af en ny Post, som under enhver Omstændighed vilde have været gavnlig, men som under Forudsæt-